

VEJLEDNING TIL KONTRAKT

VEJLEDNING
TIL KONTRAKT

VEJLEDNING TIL SAMARBEJDSAFTALE
OM UDVIKLING OG INNOVATION

Vejledning til samarbejdsaftale om udvikling og innovation

Indholdsfortegnelse

INDLEDNING.....	2
PARTER	2
1. FORMÅL.....	2
2. DEFINITIONER.....	3
3. DEN PROJEKTANSVARLIGE/PROJEKTGRUPPE.....	4
4. BESLUTNINGSPROCEDUREN	4
5. PARTERNES LOYALITETSFORPLIGTELSE	5
6. PARTERNES LEVERINGSFORPLIGTELSE.....	5
7. ØKONOMISKE FORPLIGTELSE.....	5
8. RETTIGHEDER	6
8.1 Baggrundsrettigheder	6
8.2 Forgrundsrettigheder	7
9. BESKYTTELSE AF RETTIGHEDER.....	8
10. MEDARBEJDERE	8
11. FÆLLES HÅNDHÆVELSE AF RETTIGHEDER.....	8
12. KONKURRENCEKLAUSUL	9
13. MISLIGHOLDELSE	9
14. ERSTATNING.....	10
15. FORSIKRING.....	10
16. VILKÅR FOR OPHØR AF PROJEKTET.....	10
17. INDTRÆDEN.....	11
18. FORTROLIGHED	11
19. LØBETID OG OPSIGELSE.....	11
20. VÆRNETING.....	11
21. LOVVALG	12

INDLEDNING

Denne vejledning har til formål at understøtte brugen af den tilknyttede modelaftale, der kan bruges, når to eller flere private virksomheder ønsker at indgå i et innovationssamarbejde. Vejledningen uddyber og forklarer de enkelte bestemmelser i aftalen. Herudover indeholder vejledningen forslag til en række alternative løsninger, hvor særlige forhold kan tale for at afvige fra aftaleskabelonen. Det skal således understreges, at aftalen alene er tænkt som en model, som i alle tilfælde må tilpasses de konkrete omstændigheder i et projekt. Endelig skal det bemærkes, at vejledningen ikke er udtømmende og ikke kan anses for en erstatning for professionel rådgivning.

Det bemærkes, at aftalen og nærværende vejledning ikke tager stilling til en efterfølgende kommercialisering (dvs. når udviklingsarbejdet har resulteret i en løsning, der kan kommercialiseres), herunder håndteringen af overskud fra salg af projektsresultater og den indbyrdes fordeling mellem de deltagende parter. Aftalens udgangspunkt er, at parterne ejer projektsresultater i lige sameje. Den efterfølgende fordelingsnøgle mellem de deltagende parter vil bero på karakteren af det konkrete samarbejde, og aftalen overlader det derfor til parterne selv at fastsætte de nærmere vilkår herfor.

Aftalen og denne vejledning kan anvendes på flere måder. Virksomhederne kan anvende aftalen direkte som forhandlingsgrundlag, som inspirationskilde til udarbejdelse af egen aftale eller som en tjekliste, når det er den anden part, der fremsætter første udkast til en aftale.

Nedenfor følger bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i modelaftalen vedrørende samarbejde om udvikling og innovation.

PARTER

Det er vigtigt, at parterne angives korrekt. Aftalens parter bør angives med deres fulde navn og adresse. Er der tale om en virksomhed, bør virksomhedens gældende CVR-nr. angives i aftalen, da dette nummer giver en sikker identifikation af virksomheden. Dette kan være afgørende, hvis der er tale om, at aftaleparten indgår i et større koncernforhold, så det entydigt fastlægges, hvilket af flere datterselskaber (måske med meget ens navne), der handles med. Er der tale om en fysisk person, vil CPR-nummer eller tilsvarende sikker identifikation være hensigtsmæssig.

1. FORMÅL

Aftalen indeholder en indledning, hvor parterne skal præcisere formålet med samarbejdsaftalen, og eventuelt de forudsætninger, der ligger til grund for parternes engagement. Projektet bør beskrives så præcist som muligt. En mere teknisk og detaljeret beskrivelse af projek-

.....
tet bør indgå, og der vil i den forbindelse eventuelt kunne henvises til allerede udarbejdede projektbeskrivelser, der kan vedlægges som bilag til aftalen.

Desuden skal parternes forudsætninger for og hensigt med at indgå aftalen beskrives. Sådan en formålsbeskrivelse skal sikre, at parterne grundigt overvejer og drøfter deres forskellige forventninger til projektet, hvorved senere konflikter kan forhindres.

Når der i et innovationssamarbejde sker deltagelse af flere forskellige fagområder, skyldes det typisk, at der er tale om opgaver, som kræver tværfaglighed i opgaveløsningen. Der kan f.eks. være tale om, at en arkitektvirksomhed har behov for at samarbejde med en rådgivende ingeniør for at være i stand til at løse en opgave. Andre gange kan det være virksomheder inden for samme fagområde, men specialiseret i forskellige discipliner. Det kan derfor være en fordel at beskrive, hvordan den enkelte part forventer, at eventuelle projektresultater skal udnyttes samt indgå i øvrige kommercielle aktiviteter.

Selvom formålsbestemmelsen er mindre konkret end selve aftalevilkårene og således har en blødere karakter, kan den tjene som fortolkningsbidrag i tilfælde af en eventuel tvist, og formuleringen af denne bestemmelse er derfor vigtig.

2. DEFINITIONER

Aftalen bør indeholde en definition af væsentlige begreber. Dermed sikres det, at disse begreber forstås entydigt af aftalens parter. Med væsentlige begreber forstås f.eks. "Fortrolige Oplysninger" (hvilke oplysninger er fortrolige?), "Baggrundsrettigheder" (hvilke rettigheder var den pågældende part i besiddelse af forud for samarbejdet?) mv. Modelaftalen lægger op til visse definitioner, men giver mulighed for at parterne selv kan uddybe og definere yderligere begreber, som parterne måtte finde relevante. Man kan vælge, at de begreber, der er defineret i aftalens punkt 2, skrives med stort begyndelsesbogstav i aftalen af hensyn til præcisionen, ligesom når aftalen angiver henholdsvis »Part« og »Parter« med stort.

Parterne bør være opmærksomme på, at immaterielle rettigheder er en samlebetegnelse for rettigheder til opfindelser, design, varemærker, it-programmer, litteratur, mv. Indholdet af disse rettigheder er fastsat i en række love, der giver rettighedens ejer eneret til at disponere over den beskyttede genstand og at udnytte denne kommercielt. De vigtigste love vedrørende enerettigheder er: Patentloven, lov om brugsmønstre (mini-patenter), lov om ophavsret, varemærkeloven og designloven.

I dansk ret findes der omvendt ingen særlovgivning, der beskytter knowhow i øvrigt – forstået som den særlige viden om metoder, fremgangsmåder, sammensætninger og lignende, der ligger bag fremstillingen af et produkt/en løsning/et projektresultat. Egentlige erhvervshemmeligheder kan dog være beskyttet af reglerne i markedsføringsloven. Indehaveren af baggrundsrettigheder, der ikke kan opnå immateriel beskyttelse, herunder for så vidt angår knowhow o.l., opnår således alene "eneret", så længe hemmeligheden varer.

3. DEN PROJEKTANSVARLIGE/PROJEKTGRUPPE

Projektets styring har stor betydning for, at projektet fremmes som ønsket af parterne og sandsynligheden for et godt resultat. Parterne udpeger én projektansvarlig, som varetager den daglige ledelse af projektet. Det er således den projektansvarliges opgave at koordinere samarbejdet samt varetage kontakten i forhold til parterne. Formålet med, at det er den projektansvarlige som har koordineringsansvaret, er navnlig at undgå, at opgaver ”falder ned mellem to stole”.

Såfremt der er tale om et større projekt med flere parter, kan det være en fordel at nedsætte en arbejdsgruppe ("projektgruppen") til at stå for den daglige drift. I så fald overlades det til hver af parterne at udpege ét medlem af projektgruppen, som herefter varetager den pågældende parts interesse i projektet. Denne samarbejdsform kan også være en fordel, hvor parternes interesser i projektet er forskellige.

Der bør foretages en klar opgave- og ansvarsfordeling i forhold til, hvilke beslutninger den projektansvarlige (eller projektgruppen) skal kunne træffe, og hvilke beslutninger parterne skal have forelagt og godkende.

Hvordan den optimale fordeling af opgaver skal være vil afhænge af det konkrete projekt, og parterne skal på den baggrund søge at finde en fornuftig fordeling af opgaver og ansvar, som overlades den projektansvarlige (eller projektgruppen), og som på den måde sikrer, at samarbejdet er smidigt uden at parterne mister indflydelse på de vigtigste beslutninger.

4. BESLUTNINGSPROCEDUREN

Aftalen regulerer et samarbejde mellem selvstændige virksomheder, og det er derfor aftalens udgangspunkt, at der skal opnås *enighed* om *alle* beslutninger, som parterne træffer.

I innovationssamarbejder med mange deltagere kan ønsket om enighed dog være ineffektivt. Der kan også opstå problemer, hvis der ikke kan opnås enighed, eller én af deltagerne blokerer for beslutninger. Parterne kan i så fald aftale, hvordan beslutninger træffes, herunder hvilke beslutninger, der kræver enighed, og hvilke beslutninger der træffes ved flertal. Det kan også overvejes, i hvilket forum beslutninger skal træffes, herunder om det er nok med uformelle samtaler, eller om der skal være tale om egentlige møder med mødeindkaldelse. Uanset hvordan beslutninger træffes, bør de altid dokumenteres skriftligt, så der ikke efterfølgende opstår uenighed om, hvad der er aftalt.

5. PARTERNES LOYALITETSFORPLIGTELSE

Aftalens bestemmelse fremhæver den almindelige loyalitetsforpligtelse, som påhviler parterne over for hinanden. Der gælder desuden en oplysningspligt og en løbende underretningspligt, hvilket betyder, at det påhviler parterne aktivt at oplyse og underrette hinanden om vigtige forhold, særligt i de tilfælde hvor manglende underretning kan medføre betydelige tab for de andre parter. Det kan f.eks. være i tilfælde af, at en nøglemedarbejder bliver syg eller, hvis en part på anden måde ikke er i stand til at levere sit bidrag til projektet. En sådan loyalitetsforpligtelse gælder såvel i aftalens løbetid som efter dens ophør.

6. PARTERNES LEVERINGSFORPLIGTELSER

Parternes leveringsforpligtelser fremgår af projektplanen, der vedlægges som bilag A til aftalen. Projektplanen udarbejdes af parterne i fællesskab således, at den stemmer overens med parternes forventninger, herunder de mål som fremgår af tidsplanen og budgettet (bilag B og bilag C).

Det er vigtigt, at parterne på forhånd er enige om, hvordan bidragene til projektet skal fordeles mellem dem. Det kan imidlertid netop i et innovationssamarbejde være vanskeligt på forhånd at skabe et fuldstændigt overblik over, hvilke opgaver projektet omfatter og på den måde allerede fra begyndelsen foretage en klar fordeling af opgaver parterne imellem. Det er derfor en fordel, at parterne har mulighed for løbende at tilpasse og opdatere aftalens bilag, herunder eksempelvis inddrage nye ressourcer eller revidere budgettet, efterhånden som projektet skrider frem.

Parterne skal være særligt opmærksomme på de dele af opgaven, hvor der er snitflader mellem de enkelte dele af opgaven. Hvis én parts arbejde eksempelvis er afhængig af, at en anden part færdiggør sin del af opgaven først, skal det indgå i projekt- og tidsplanen (bilag A og bilag B). Det er derfor god idé nøje at udarbejde en intern arbejdsfordeling i projekt- og tidsplanen, som beskriver, hvem der har ansvaret for hvad, og hvornår det skal udføres.

Da der er tale om et innovationssamarbejde, hvor parterne ofte ikke kender det endelige projektresultat, bør parternes bidrag ikke formuleres som egentlige resultatforpligtelser. Hvis parterne rettidigt yder deres respektive bidrag, og efter bedste evne og god praksis anvender den viden og de faciliteter, der er til rådighed, bør parterne således ikke være ansvarlige for, at projektet ikke måtte føre til et forventet projektresultat.

7. ØKONOMISKE FORPLIGTELSER

Parterne skal på forhånd drøfte og afklare opgørelsen af de økonomiske forpligtelser og i den forbindelse fastlægge et budget, som skal matche projekt- og tidsplanen (bilag A og bilag B).

.....

Det påhviler parterne at yde de leveringsforpligtelser, som fremgår af bilag A, og en part skal derfor selv sørge for at afholde samtlige omkostninger, som måtte være forbundet med den pågældende parts bidrag. Disse omkostninger skal således ikke medtages som "fællesudgifter i budgettet (bilag C). Parterne skal derfor sørge for, at medregne samtlige udgifter inklusive parternes egne lønomkostninger for medarbejdere, der deltager i projektet (opgjort på baggrund af timer), når den pågældendes bidrag i henhold til bilag A, skal gøres op.

Såfremt der er afholdt udgifter, som ikke kan henføres til en bestemt parts bidrag i henhold til projektplanen (bilag A), anses dette for såkaldte "fællesudgifter". Dette omfatter uforudsete udgifter til f.eks. husleje eller, såfremt det efterfølgende måtte vise sig nødvendigt at antage en ekstern rådgiver. Sådanne udgifter bør altid drøftes på et møde eller skriftligt mellem parterne, og således at alle parter er enige om, at der er tale om fællesudgifter, der ikke kan henføres til en bestemt parts bidrag. Drøftelserne heraf bør så vidt muligt ske forud for afholdelsen, så parterne forinden kan tilrette budgettet i bilag C. I så fald deles omkostningerne ligeligt mellem alle parterne, og parterne hæfter direkte, solidarisk og personligt herfor i forhold til tredjemand.

8. RETTIGHEDER

8.1 Baggrundsrettigheder

Det følger af aftalen, at hver af parterne bevarer ejendomsretten til de immaterielle rettigheder, der er en del af den pågældendes baggrundsrettigheder. Dermed bevarer en part de rettigheder til de immaterielle rettigheder, som parten var i besiddelse af forud for samarbejdet, og som den pågældende alene har gjort de øvrige parter bekendt med eller stillet til rådighed for projektet.

Ofte vil en parts bidrag til projektet bestå i, at den pågældende stiller sine baggrundsrettigheder til rådighed for de øvrige parter i håb om, at de sammen kan skabe nye resultater. I aftalens løbetid er det derfor nærliggende, at de øvrige parter overlades en brugsret til de baggrundsrettigheder, som er nødvendige for at udføre projektet.

Parterne skal imidlertid også mere overordnet tage stilling til, om de øvrige parter skal kunne råde over den pågældendes baggrundsrettigheder, når aftalen er ophørt, og hvad vilkårene herfor i givet fald skal være. Det er vigtigt, at parterne på forhånd tager stilling til dette, idet udnyttelse af projektresultater, herunder kommercialisering, kan være afhængigt af, at parterne også har brugsret til de bagvedliggende baggrundsrettigheder. Dette vil afhænge af en konkret vurdering af karakteren og værdien af den enkelte baggrundsrettighed, og aftalen overlader det derfor til parterne selv at forhandle vilkårene herfor på plads.

.....

Aftalen giver mulighed for, at parterne kan vælge, om en part ved deltagelse i projektet er afskåret fra selv at udnytte sine baggrundsrettigheder i konkurrence med de øvrige deltagere. I så fald må en sådan begrænsning højst vare 5 år¹, jf. også nedenfor under punkt 12.

Endelig indeholder aftalen en bestemmelse om, at hver af parterne skal afgive en erklæring om, at rettighederne parten bekendt ikke er i konflikt med andres rettigheder, idet dette er en forudsætning for, at en part rent faktisk er berettiget til at disponere over de pågældende baggrundsrettigheder.

Hvis en part viser sig ikke at besidde ejendomsretten til baggrundsrettigheder, kan det betyde, at de øvrige parter ikke får den forudsatte ejendomsret til forgrundsrettigheder. Dermed vil grundlaget for parternes produktion eller forretning på baggrund af projektsresultaterne kunne bortfalde i tilfælde af, at tredjemand fremkommer med en berettiget indsigelse.

8.2 Forgrundsrettigheder

Det tilrådes, at parterne på forhånd afklarer spørgsmålet om, hvordan fordeling af immaterielle rettigheder skal ske, når samarbejdet er slut, og aftalen således ophører. Erfaringen viser således, at netop spørgsmålet om rettigheder kan give anledning til tvister mellem parterne, især hvis samarbejdet munder ud i favorable løsninger af en høj kommerciel værdi.

Det kan imidlertid være vanskeligt at fordele ejendomsretten til en frembringelse, som parterne ikke er i stand til at definere nærmere forud for aftalens indgåelse. Aftalens udgangspunkt er derfor, at parterne har fælles ejendomsret til alle de immaterielle rettigheder, der indgår i forgrundsrettigheder. Normalt vil parterne netop deltage i innovationssamarbejdet på grund af deres forskellige - men supplerende - kompetencer og forretningsmæssige indsigt, og det vil da normalt være både muligt og naturligt at fordele rettighederne, så parterne efterfølgende kan anvende projektsresultaterne inden for hvert deres forretningsområde og marked.

Det er dog i givet fald vigtigt at være opmærksom på, at dette indebærer, at parterne som udgangspunkt fortsat skal være enige om alle dispositioner. Dette vil også være tilfældet, såfremt det efterfølgende måtte vise sig, at den ene af parterne har ydet et langt større bidrag til det endelige projektsresultat end de øvrige parter.

En bestemmelse om fælles ejerskab kan kombineres med supplerende bestemmelser om, hvordan parterne kan disponere inden for det fælles ejerskab i forbindelse med f.eks. udnyttelse og kommercialisering af projektsresultater. Dette kan eksempelvis ske ved, at parterne vedtager en samejeoverenskomst eller indgår i et interessentskab. I så fald bør der søges konkret juridisk rådgivning herom.

¹ Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 af 20. april 2010, art. 2 smh. art. 5(1)(a)

.....

Hvis parterne vurderer, at det i det konkrete projekt forekommer uhensigtsmæssigt at dele ejendomsrettighederne ligeligt, opstiller aftalen en række alternative forslag til, hvordan fordelingen af ejendomsrettigheder kan ske.

9. BESKYTTELSE AF RETTIGHEDER

Bestemmelsen regulerer parternes relationer samt afholdelse af omkostninger i de tilfælde, hvor en forgrundsrettighed kan opnå immateriel beskyttelse ved registrering.

Parterne skal imidlertid være opmærksomme på, at der kan fremkomme mange former for ny erkendelse under et udviklingsamarbejde, uden at der er tale om nyheder af en sådan karakter eller originalitet, at de vil kunne rettighedsbeskyttes. Ved manglende rettighedsbeskyttelse, sker den kommercielle udnyttelse ikke gennem en immateriel beskyttelse, men derimod gennem en hemmeligholdelse af den udviklede løsning, jf. også punkt 18 nedenfor vedrørende hemmeligholdelse.

10. MEDARBEJDERE

Parterne bør generelt i videst muligt omfang undgå udskiftning af medarbejdere, da det kan være en parts medarbejders kvalifikationer og erfaringer, som har haft afgørende betydning for de øvrige parters beslutning om at deltage i projektet, ligesom de kan være afgørende for samarbejdets succes samt sandsynligheden for et godt projektresultat. Derfor er udgangspunktet, at de såkaldte nøglemedarbejdere, som er angivet i bilag A, ikke må udskiftes uden de øvrige parters samtykke. I så fald skal den udskiftende part stille en ny medarbejder til rådighed med tilsvarende kvalifikationer.

Hvis en part bidrager med nøglemedarbejdere, kan den pågældende vedlægge et CV for hver af de anførte medarbejdere med angivelse af de kvalifikationer og erfaringer, der konkret er relevante i forhold til projektet. CV'erne kan vedlægges og indgå som bilag til aftalen. Dette giver mulighed for, at de øvrige parter på et objektivi grundlag kan afvise en ny medarbejder, hvis de skønner, at den nye medarbejder ikke har samme kvalifikationer til opgaven som den oprindelige.

11. FÆLLES HÅNDHÆVELSE AF RETTIGHEDER

Bestemmelsen tager højde for, at der i aftalens løbetid er risiko for, at en eller flere konkurrenter vil producere produkter eller lignende, som krænker parternes forgrundsrettigheder. Aftalen overlader det til den eller de parter, der har ejendomsretten til den pågældende rettighed at forfølge tredjemands krænkelser og bringe den til ophør.

12. KONKURRENCEKLAUSUL

Det kan overvejes om en part ved deltagelse i innovationssamarbejdet skal være afskåret fra selv at udnytte sine baggrundsrettigheder i konkurrence med projektet. Dette kan naturligvis aftales, hvis parterne er enige om det.

I aftalens løbetid kræver udnyttelsen af forgrundsrettigheder samtykke fra alle parter, jf. aftalens punkt 8.2.1. Der skal ved indgåelsen af aftalen således alene tages stilling til, om en part sideløbende er berettiget til at udnytte sine baggrundsrettigheder i konkurrence med projektet. Parterne bør være tilbageholdende med en sådan begrænsning i de tilfælde, hvor partens fagområde og projektets formål er tæt sammenfaldende, idet det vil være meget indgribende, såfremt den pågældende part vil være nødsaget til at indstille hele sin produktion i forbindelse med deltagelse i projektet.

13. MISLIGHOLDELSE

Aftalen giver mulighed for, at en part opfylder sine forpligtelser inden for en vis frist, såfremt parten er forsinket i forhold til tidsplanen eller, såfremt der er enighed mellem de øvrige parter om, at den pågældendes bidrag fremstår mangelfuldt.

Der foreligger misligholdelse af en aftale, når en part ikke efterkommer en forpligtelse, som den pågældende part i kraft af aftalen har påtaget sig over for de øvrige parter. Aftalen bør indeholde klare retningslinjer vedrørende misligholdelse af aftalen, herunder *hvornår* der foreligger misligholdelse. Som omtalt ovenfor bør parternes bidrag ikke formuleres som egentlige resultatforpligtelser, dvs. en part bør ikke ifalde ansvar for, at projektet ikke fører til et forventet projektresultat, hvis den pågældende rettidigt og fyldestgørende har ydet sit bidrag.

Det anbefales, at parterne i den forbindelse overvejer, hvilke situationer der efter deres opfattelse bør karakteriseres som misligholdelse af aftalen. Hermed opnår parterne mulighed for at gøre det klart og konkret fremhæve forhold, som vil blive betragtet som misligholdelse.

Under aftalens bestemmelse om misligholdelse, fremgår det, at en part kan *ophæve* aftalen i tilfælde af den anden parts misligholdelse. Dette er en alvorlig sanktion og betyder, at samarbejdet ophører, og betingelserne er derfor, at der skal være tale om en grov overtrædelse af forpligtelser i henhold til aftalens punkt 6 - dvs. der skal være tale om væsentlig misligholdelse. Der er f.eks. tale om væsentlig misligholdelse, hvis en part gentagne gange er forsinket med hensyn til overholdelse af den aftalte tidsplan. Modelaftalen opstiller en række eksempler, som parterne selv kan uddybe.

14. ERSTATNING

Efter bestemmelsen er hver af parterne erstatningsansvarlige for deres uagtsomme eller forsætlige handlinger (eller undladelser). Dette er det sædvanlige udgangspunkt i dansk ret.

Bestemmelsen angiver nogle begrænsninger i parternes erstatningspligt, som er sædvanlige i kontraktsforhold, men, som det fremgår, gælder sådanne begrænsninger ikke, hvis en skadegørende handling eller undladelse har været forsætlig eller groft uagtsom. Rationalet er, at konsekvenserne af den slags alvorlig misligholdelse ikke skal kunne begrænses.

Desuden fremgår det af bestemmelsen, at parternes erstatningspligt er maksimeret af et af parterne fastsat beløb, hvorfor der ikke kan kræves erstatning i det omfang det lidte tab overstiger størrelsen af beløbet. Parterne kan overveje at begrænse beløbet til værdien af den pågældende parts bidrag eller et andet beløb, som parterne finder rimeligt.

15. FORSIKRING

Parterne bør tage stilling til, om der er anledning til at tegne ansvarsforsikring eller anden form for forsikring. Det vil ofte være fornuftigt, at parterne tegner én forsikring, der dækker udførelsen af projektet. Dermed er alle parterne dækket af samme forsikring.

Det bør derfor allerede tidligt i processen undersøges, om der skal tegnes en fælles forsikring, eller om der er tilstrækkelig dækning i form af de enkelte parts eksisterende forsikringer. I den forbindelse vil det være hensigtsmæssigt at undersøge, hvordan hver af parternes forsikring dækker, hvis arbejdet udføres sammen med andre.

16. VILKÅR FOR OPHØR AF PROJEKTET

Bestemmelsen tager stilling til den situation, hvor en part vælger at udtræde af projektet. I disse tilfælde kan det kræves, at den udtrædende part betaler en kompensation til de øvrige parter for de dokumenterede yderligere omkostninger, som den pågældendes udtræden har medført. Der kan ikke i øvrigt rejses økonomiske krav mod den udtrædende part.

Der skal tages stilling til, om den udtrædende part skal være berettiget til at udnytte sine rettigheder til den forgrundsviden, der bestod på opsigelsestidspunktet. Dette vil bero på en konkret vurdering af det pågældende projekt, og parterne har derfor i aftalen mulighed for at vælge mellem forskellige rettighedsmodeller.

Bestemmelsen regulerer endvidere parternes indbyrdes forhold ved en ophævelse på grund af misligholdelse. I sådanne tilfælde bortfalder den misligholdende parts ret til rettigheder og de tilbageværende parter kan forlange godtgørelse af den del af deres dokumenterede omkostninger, som måtte være forårsaget af misligholdelsen.

Parterne skal være opmærksomme på, at hvad enten der er tale om opsigelse eller ophævelse, lader aftalen de øvrige parter opretholde brugsretten til den udtrædende parts baggrunds-

.....
rettigheder i det omfang, det er nødvendigt for at udføre projektet. Parterne bør derfor på forhånd tage stilling til, om den udtrædende part skal modtage betaling, og i så fald aftale vilkårene herfor skriftligt.

17. INDTRÆDEN

Bestemmelsen regulerer de situationer, hvor parterne kan tillade en ny part at indtræde i innovationssamarbejdet. I den forbindelse bør parterne være særligt opmærksomme på at foretage de ændringer af samarbejdsaftalen og bilag, som måtte være nødvendige. Aftalen skal underskrives af den indtrædende part og godkendes af de øvrige parter.

18. FORTROLIGHED

Bestemmelsen forpligter parterne til at hemmeligholde visse af de oplysninger, som de måtte få i forbindelse med samarbejdet, også i en vis periode efter udløb eller opsigelse af aftalen. På den måde er parterne beskyttet ud over bestemmelsen i markedsføringslovens § 19 om erhvervshemmeligheder.

Hvis der er behov for at udveksle fortrolige oplysninger allerede inden aftalen underskrives, bør der indgås en separat fortrolighedsaftale, hvor det reguleres, hvordan oplysningerne i givet fald må anvendes.

19. LØBETID OG OPSIGELSE

Bestemmelsen indeholder en række valgmuligheder for samarbejdsaftalens varighed.

20. VÆRNETING

Såfremt der opstår en uoverensstemmelse mellem parterne i forbindelse med projektets udførelse, skal parterne indlede forhandlinger med henblik på at løse tvisten.

Hvis dette ikke løser tvisten, er hver af parterne berettiget til at kræve uoverensstemmelsen afgjort ved almindelig domstolsbehandling. Parterne kan dog alternativt aftale, at uoverensstemmelsen skal afgøres ved voldgift.

Aftalen giver parterne mulighed for at indbringe sagen ved de almindelige domstole (Sø- og Handelsretten er sædvanlig ved denne type sager), idet der ikke er nogen grund til at lade en simpel tvist, f.eks. om størrelsen af et skyldigt beløb, undergive voldgiftsbehandling, der ofte vil være væsentligt dyrere end behandling ved de almindelige domstole (fordi parterne skal betale voldgiftshonorar), ligesom parterne i voldgift ikke har mulighed for at appellere afgørelser til en højere instans.

Fordelen ved voldgiftsbehandling er omvendt, at der er tale om en privat procesform, hvor den offentlighed, der ofte er kendetegnende for retssagsbehandlingen ved de almindelige

.....
domstole, ikke gør sig gældende, ligesom sagerne ofte afgøres hurtigere end normale retssager, der jo også indebærer risiko for en ankebehandling. Såfremt parterne ønsker, at sagen løses ved voldgift, kan bestemmelsen ændres i overensstemmelse med den alternative tekst.

21. LOVVALG

En aftale mellem to parter, der begge er bosiddende og har deres virksomhed i Danmark, giver normalt ikke anledning til større problemer i forhold til, hvilken lov der skal anvendes ved fortolkning af aftalen. Anderledes stiller det sig, når den ene af aftalparterne er udenlandsk. I så tilfælde er det en god idé, at aftalen henviser til et bestemt lands regler, som dem der skal finde anvendelse i forbindelse med fortolkning af aftalens vilkår mv. I begge modelaftaler henvises der til dansk ret.

Ønsker en part henvist til andet end dansk ret bør der søges rådgivning fra sagkyndige fra det ønskede land med henblik på at afdække konsekvenserne ved en sådan henvisning, herunder for aftalens gyldighed mv.